

JOHANNES S. H. BJERG

NOAH'S EGGS - NOAHS ÆG

II

July - December 2013

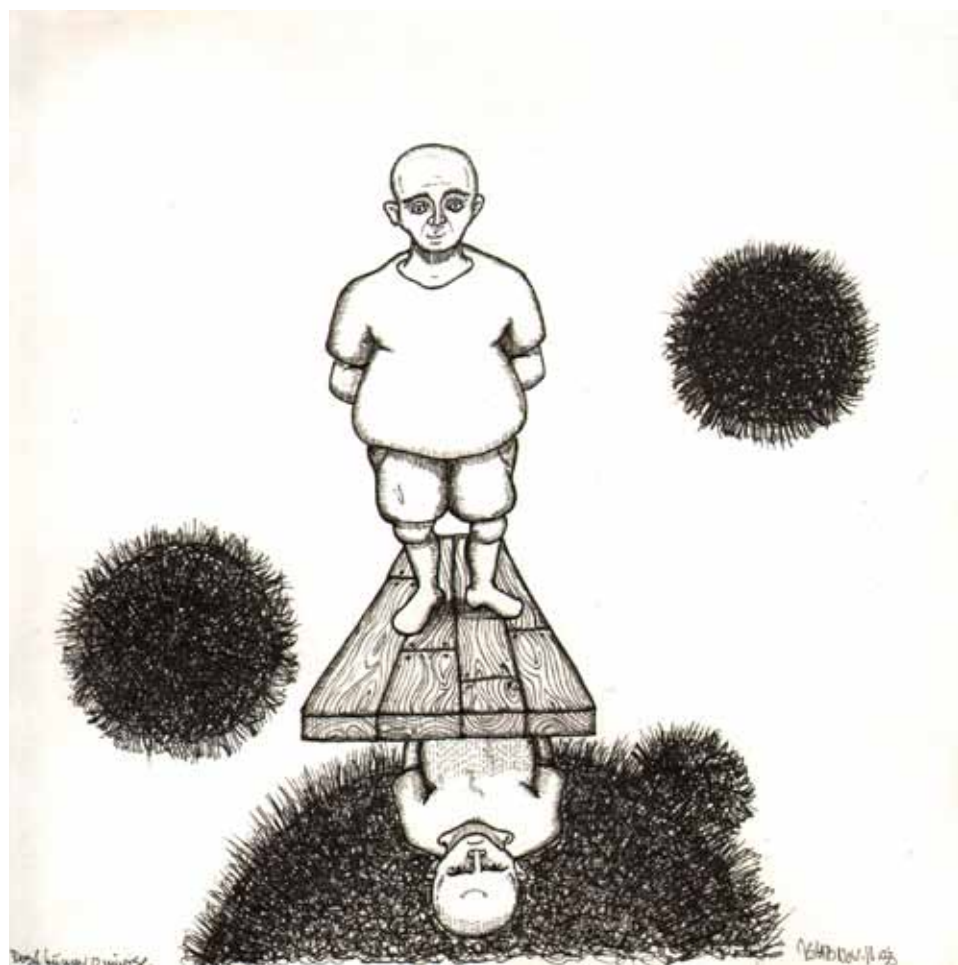
Juli - December 2013

© 2013 - 2016 Johannes S. H. Bjerg

Reprint etc. of the texts in this book only by written permission
from the author.

Gratitudes to Shloka Shankar for checking the English text

JOHANNES S. H. BJERG

NOAH'S EGGS - NOAHS ÆG

II

July - December 2013

Juli - December 2013

what's wrong
with these eyes?

*yes, it's a prime-sound
indivisible*

the future seems
to lie

the one that swallows

behind me

fly along

hvad er der galt
med disse øjne?

*ja, det er en prim-lyd
udelelig*

fremtiden ser ud
til at ligge

den dér svalerne

bag mig

flyver langs

the bird seeds
I threw last winter

*between
keys
coins*

didn't come up

and used gum

as birds

*my crumbling
entelechy*

entelechy

- 1. In the philosophy of Aristotle, the condition of a thing whose essence is fully realized; actuality.*
- 2. In some philosophical systems, a vital force that directs an organism toward self-fulfillment.*

de fuglefrø
jeg smed sidste vinter

*mellem
nøgler
mønter*

kom ikke op

*og brugt
tyggegummi*

som fugle

*min smuldrende
enteleki*

enteleki

1. er et begreb fra Aristoteles, der beskriver en erkendelse af noget, der tidligere kun havde en potentiel mulighed. Ønskedrøm kan henvise til en type teleologisk faktor, der kan være et organisk væsen til at udvikle sig i overensstemmelse med deres individualitet.

2. en "iboende kraft/tendens/bevægelse", der får en organisme til at bevæge sig mod fuldkommengørelse.

sore throat

to live in a dewdrop or not

I walk
a little
f a s t e r

I'm curious about The One

on light

looking in

ondt i halsen

*at leve i en dugdråbe
eller ikke*

jeg går
en smule
hurtigere

jeg er nysgerrig på Den

på lys

der kigger ind

Imaginary Day

a floating world

fittingly the name
of the first song

*I can't really
get used*

I hear
on
the radio

to the new glasses

Imaginary Day

en flydende verden

passende nok navnet
på den første sang

*jeg kan ikke rigtig
vænne mig til*

jeg hører
i
radioen

de nye briller

resorting
to the blues

*I
stand
on top*

each time
the thrill
wears off

*of a chaotic pyramid
left with this puzzling question*

is my mind
a jazz musician?

*if God created the world
why do believers find it nasty?*

*falder tilbage
til the blues*

*jeg
står
på toppen*

*hver gang
glæden
forsvinder*

*af en kaotisk pyramide
med et forvirrende spørgsmål*

*er mit sind
en jazzmusiker?*

*hvis gud skabte verden
hvorfor synes de troende
at den er væmmelig?*

in older
times

*gravity might taste
like strawberries*

Love, Devotion
& Surrender
revolved

especially if you're falling

at 33 1/3
rpm

after midsummer

i ældre
tider

*tyngdekraften
ku' smage som jordbær*

roterede
Love, Devotion
& Surrender

især hvis du falder

med 33 1/3
rpm

efter midsommer

crumbling

"hush"
I said to
the singing
stones

a finger
of permafrost

after
a millennium
in darkness

traces the word
"void"

they
still
obey

smuldrende

"shh"
sagde jeg
til de syngende
sten

følger
en finger
af permafrost

efter et årtusind
i mørke

ordet
"tomrum"

lystrer
de
stadig

still
air

*not here
nor there*

scattered
birdsong

*a door
I could*

from scattered
birds

*leave
through*

stille
luft

*ikke her
eller der*

spredt
fuglesang

*en dør
jeg kunne*

fra spredte
fugle

gå ud af

melting

a possible victim

if I
wring
the sheets

of Maya's lure

I might
resurrect

*I look for relief
in an ice cube*

smelter

et muligt offer

hvis jeg
vrider
lagenerne

for Mayas trick

kunne jeg
genopstå

*jeg søger lettelse
i en isterning*

Monday

*how many insects
does it take*

the
air

to keep the swallows hunting

doesn't
move

for insects?

mandag

*hvor mange insekter
skal der til*

luften

for at svalerne kan jage

bevæger
sig
ikke

insekter?

magnetic brain

throwing bones

I'm sucked into
a fictional movie

*for the black dog
to chase*

sans subs

*wish I could make
a bone-like bomb*

*magnetisk
hjerne*

kaster ben

jeg suges
ind i en
imaginær film

*som den sorte hund
kan jage*

uden
under
tekst

*bare jeg ku' lave
en ben-agtig bombe*

a riddle
within
a mystery

a life

we are
99,999 %
empty

paler than mine

and
rearrange
our bodies

*unseen a fly
drowns in my coffee*

en gåde
inde i
et mysterium

et liv

vi er
99,999 %
tomrum

blegere end mit

og omarrangerer
vore kroppe

*uset drukner en flue
i min kaffe*

riddles
of the
Universe?

sultry heat

the crown
of creation

the undies I washed

mirrors itself
in a mirage

won't dry

Universets
gåder?

lummerhede

skabensens
krone

*de underbukser
jeg vaskede*

spejler sig selv
i et fatamorgana

tørrer ikke

there's

pinned butterfly

a hole

*between the scales
from its wings*

in
love

*a speck that could be
the new world*

der
er

*sommerfugl
på nål*

død

*mellem skællene
fra dens vinger*

i
kærlighed

*en prik der kunne blive
den nye verden*

there's no
up or down

*looking over
the glasses' rim*

still I swim
towards
the surface

eyes that have seen

of a day

for 80 years

der er hverken
op eller ned

*over
brillekanten*

alligevel
svømmer jeg
mod

øjne der har set

en dags
overflade

i 80 år

aphids
&

loosened teeth

the
incomprehensible
math

the foretold rain

of
crowd
dispersal

hesitates

tordenfluer
&

løsnede tænder

den ubegribelige
matematik

den forudsagte regn

for
masse
spredning

tøver

a husk
that looks
like me

in keeping

anyhow ...
it takes
two

with the times

to
tango

*a show about
the threats from space*

en skal
der ligner
mig

i overensstemmelse

nå men ...
der skal
to

med tidsånden

til
en tango

*et program om
truslerne fra rummet*

returning
as ashes

'\$Untitled1.temp'

the scruffy
sparrows

a face among

I took
from
the dark

the faceless

vender tilbage
som aske

'\$Unavngivet1.temp'

de pjuskede
spurve

et ansigt blandt

jeg tog
fra
mørket

de ansigtsløse

hot
and
humid

*stem cell meat
and a reformed
fundamentalist*

the road
to the shops

the hollyhocks stand

shimmers

several meters tall

varmt
og
fugtigt

*stamcellekød
og en reformeret
fundamentalist*

vejen til
Brugsen

bonderoserne står

flimrer

adskillige meter høje

settling on
Cape Jasmine
and Pomegranates

still longer nights

a cloud
of lost

a laughter travels

star
children

down a narrow street

sætter sig
på Cape Jasmine
and Pomegranates

stadigt længere nætter

en sky
af fortabte

en latter rejser

stjernebørn

nedd ad en smal gyde

like a
playful
and bored
pet

post Afghanistan talks

the fly
wakes me up

I break a wish-bone

before the dream
ends

taken from a dragon

som et
legesygt
kæledyr
der keder sig

post Afghanistan snak

vækker
fluen mig

jeg brækker et ønskeben

før drømmen
ender

taget fra en drage

the Western
winds
are
back

a smothering fervour seeps

rose hips
roll

from binary rooms ...

roll
and roll

*the world's end starts
in my navel*

vesten
vindene
er
tilbage

en kvælende inderlighed

siver

hyben
ruller

fra binære værelser ...

ruller
og ruller

*verdens ende begynder
i min nævle*

tossed
one
way

*opposing thumb
or not*

swinging
back
to a
preferred

I wipe dust

0

from a porcelain bear

kastet
til den
ene
side

*modstillet tommelfinger
eller ej*

og svinger
tilbage
til et
foretrukket

tørrer jeg støv

0

af en porcelænsbjørn

swaying

disturbingly meaningful

in this
world
too

the grammar

mugworts

of old receipts

svajer

*foruroligende
meningsfuld*

også
i denne
verden

grammatikken

gråbynke

i gamle kvitteringer

blending
in
with the
rain

*an orchid
blooming*

the
wedding
waltz

in the same way

and
Elvis

I stumble

In Denmark it's a tradition that the newly weds dance the "wedding waltz" or "the bridal waltz". While they dance the guests form a circle - while clapping and singing along - around the couple. The circle gets closer and closer until the newly weds are pressed together and they kiss. The music is a specific waltz composed by Niels Viggo Gade.

blandes
ind i
regnen

*en orkide
blomstrer*

brude
valsen

på samme måde

og
Elvis

*som jeg
snubler*

refilling
the ocean
stone by stone

*yes, a colour
can be tired*

my grandson
learns
about

just look at leaves

immensity

of late August

genfylder
havet
sten for sten

*jo, en farve
kan være træ*

mit barnebarn
lærer noget

se bare på bladene

om umådelighed

sidst i August

a cake
of sand

a withering limb?

to celebrate
the future

*does the angel bone
get smaller*

it's decorated
with grass

with each generation?

en kage
af sand

et visnende lem?

for at
fejre fremtiden

bli'r engleknoglen mindre

er den pyntet
med græs

for hver generation?

dusk

*just so
much/little*

a white
butterfly

*you can
do/undo*

into
it

atumn rain

tusmørke

*kun så
meget/lidt*

en hvid
sommerfugl

*du kan
gøre/gøre ugjort*

*ind i
det*

efterårsregn

all day

*blessed be
the child learning
to write*

drizzle
silent
drizzle

helping it will teach us

all day

to choose our words with care

hele
dagen

*velsignet være
barnet der lærer
at skrive*

støvregn
stille
støvregn

mens vi hjælper det lærer vi

hele
dagen

at vælge vore ord med omhu

as if
the rain
heard it

*recap:
a tennis player
retells*

MONDAY

a 2 hour long game

and the first
one of
autumn

*for those who just
watched it*

som om
regnen
havde
hørt det

*referat:
en tennisspiller
genfortæller*

MANDAG

en 2 timer lang kamp

og den første
i efteråret

for dem der lige har set den

a trail
of slime

unwinding the clouds

on
corpus
callosum

still longer threads of

left by
the slug
of sleep

rain

et spor
af slim

vikler skyerne ud -

på
hjerne
bjælken

stadigt længere snore

efterladt
af søvnens
snegl

af regn

Wednesday
ordinaire

*taught by
the stone*

je start
le jour
dancing

I fall apart

with
head
hunters

slowly

onsdag
ordinaire

*belært af
stenen*

je starter
le jour
dansende

*falder jeg fra
hinanden*

med
hoved
jægere

langsomt

preparing
for sleep

*blessed is she
who lets fallen apples
lie*

trees
take on

upon her the god of blackbirds

colourful
wigs

will smile his toothless smile

forbereder
sig på
søvn

*salig er hun
som lader nedfaldsæbler
ligge*

træerne
iklæder
sig

til hende vil solsortenes gud

kulørte
parykker

smile sit tandløse smil

my
imperfection

as it should

om
shanti
shanti
shanti

*the one-bead mala
lives*

while frying
a steak

*in the windless
house*

min
mangel på
perfektion

som det skal være

om
shanti
shanti
shanti

*malaen med én perle
bor*

mens jeg
steger
en bøf

*i det vindløse
hus*

100% humidity

a double rainbow

the fruit drops
melt into

I step out of the laundromat

a new planet

to smoke

100%
luftfugtighed

en dobbelt regnbue

frugtbolsjerne
smelter sammen

jeg træder ud af vaskeriet

til en ny planet

for at ryge

slowly
the dark
sails

no choice

into the day

the maple puts up

out of the day

with autumn

langsomt
sejler
mørket

intet valg

ind i dagen

ahorntræet finder sig

ud af dagen

i efteråret

tension
headache

surprisingly bright

the autumn
wind

a dahlia swallows the rest

smells
tired

of September

spændingshovedpine

overraskende lys

efterårvinden

opsluger en dahlia

lugter
træt

resten af september

autumn

*in this dewdrop
(with rising prices
on everything good)*

sweeping
it under

maelstroms appear

the cloud
carpet

in sofa seats

efterår

*i denne dugdråbe
(med stigende priser
på alt der er godt)*

jeg fejer
det under

dukker malstrømme op

skytæppet

i sofasæder

»The world
will end
someday!«

like last year

»But couldn't
it happen

the absence of light

at night
as well?«

takes up a lot of space

»Jorden vil
gå under
en dag!«

som sidste år

»Men kunne
det ikke

fylder fraværet af lys

ligeså godt
ske om
natten?«

en masse

nothing new

slipping and sliding along

the magpies
don't meow

*an imaginary
forward moving
time*

after eating
catfood

towards pay day

intet nyt

glider og snubler langs

skaderne
miaver ikke

*en imaginær
fremadskridende
tid*

efter at ha' spist
af kattermaden

mod lønningsdag

last year's
firewood

*mumbling something
in Spanish*

I burn
the homes

*my ancestor
making love
to an Indian woman*

of spiders
and woodlice

in a dream

sidste
års brænde

*han mumler noget
på spansk*

jeg brænder
husene

*min forfader som
elsker med
en indisk kvinde*

som
edderkopper
og bænkebidere
boede i

i en drøm

one cloud

*it's basically
a Sisyphus
life*

merges with
the rest
up there

the laundry basket

to form
a lid
over Denmark

is full again

én sky

*det er grundlæggende
et Sisyfos-liv*

smelter
sammen
med de andre
deroppe

vasketøjskurven

til
et låg
over Danmark

er fuld igen

action
re
action

however pale

I drop
an ashtray

it's there

and think
of death

October's sun

aktion
re
aktion

uanset hvor bleg

jeg taber
et askebæger

er den der

og tænker
på døden

oktobers sol

waiting
for the storm
of the decade

lukewarm coffee

a star goes
to live

another step towards

among the stars

absolute zero

venter
på
årtiets
storm

lunken kaffe

en stjerne
ta'r afsted

endnu et trin mod

for a bo
mellem
stjernerne

det absolutte nulpunkt

»oh,
I'm an illusion?«

after the storm

my headache
(which isn't there)

*wind-horses flee
the church*

floats in
nothing

*through a hole
in the roof*

»ah,
så jeg er
en illusion?«

efter stormen

min hovedpine
(som ikke er der)

*flygter vindheste
fra kirken*

svæver i
ingenting

*gennem et hul
i taget*

at the top
of the ladder

what can you do about them

(mud, paper, bones)

*the wind-ponies
galloping*

a brain
I can't
live in

*in and out
the windows*

ved toppen
af stigen

hvad kan man gøre ved dem

(mudder, papir, knogler)

*vindponyerne
der galopperer*

en hjerne
jeg ikke kan
bo i

*ud og ind
ad vinduerne*

fire
engines

*demonstrating
entropy*

howling
their
way

*a giant sucks
the light*

towards a place beneath
the hole in the clouds

out of November

brandbiler

*demonstrerer
entropi*

hyler
på vej
mod

*kæmpen der suger
lyset*

et sted under
hullet i skyerne

ud af november

it's not
a fake
(I hope)

nothing new

the worm's
song

'irregulars' vanish

inside
the background
radiation

in Siberia

det er
ikke snyd
(håber jeg)

ingen nyhed

ormens sang

'irregulære' forsvinder

i baggrunds
strålingen

i Sibirien

at fifty

however you look at it

you become

bending
in my glass

Earth is the biggest

a column of jelly-fish

the horizon

*garbage dump
in space*

and my
grandchildren's
portraits

ved halvtreds

hvordan man end ser det

bliver du

i mit glas

er Jorden den største

en søjle af gopler

bøjer horisonten

*losseplads
i rummet*

og mine
børnebørns
portrætter

though

*an Earth-like
planet*

75%
(+/-)
water

looking backwards

I still
don't
feel comfortable

at the Galaxy of Loss

in the rain

selvom
jeg er

*en planet
der ligner Jorden*

75%
(+/-)
vand

kigger tilbage

jeg føler mig
stadig ikke
tilpas

mod Tabets Galakse

i regnen

there's a tree
out
side

*in the wake
of Hayan*

it's
sleeping

*mercy
comes
and
goes*

very
still

in waves

udenfor
står
et træ

*i Hayans
spor*

det sover

*går
og kommer
barmhjertighed*

meget
stille

i bølger

»my left
face sleeps«
she says

*it probably
rains*

meanwhile
one finger

on Kepler-10b

scratches
another

*some neutrinos in my ears
are slightly damp*

»mit venstre
ansigt sover«
siger hun

det regner sikkert

imens klør
en finger

på Kepler-10b

en anden

*nogle neutrinoer i mine ører
er en smule fugtige*

in
a sunny spot
in Creation

in her room

the liquid shark
tells tales

*the universe
manifests*

about
LUCA

pink matter

LUCA: Last Universal Common Ancestor, the first form of life from which every living species have evolved. Might as well be "Last Unknown ..." as no one knows what it looked like or what it was.

på
en solbeskinnet
plet i Skabelsen

i hendes værelse

fortæller
den flydende haj
skrøner

*manifesterer
universet*

om
LUCA

lyserødt stof

LUCA: forkortelse af "Last Universal Common Ancestor", den sidste universelle stamfader til alle levende væsener og arter. Det kunne ligeså godt have været "Last Unknown ...", den sidste ukendte ... eftersom ingen ved, hvad det var eller hvordan den så ud.

pronounced
dead

a day on Earth

again

an ant scolds a river

Terpsichore
giggles

*for running
away*

erklæret
død

en dag på Jorden

igen

*en myre skælder
en flod ud*

griner
Terpsihcore

for at løbe væk

unlike
a stone

in the Deer Cave

the option
and need

a mountain of guano

to say
»I«

*and the corner-stone
of philosophy*

ulig
en sten

i Hjortehulen

muligheden
og behovet
for

et bjerg af guano

at sige
»jeg«

*og filosofiens
hjørnesten*

5 photons

*as little as nothing
(or as much as)*

all I can
squeeze out

the click the I-ball makes

of the
November sky

when it finds home

5 fotoner

*så lidt som ingenting
(eller ligeså meget som)*

dét' hvad
jeg kan
klemme ud

det klik jeg-kuglen laver

af
novemberhimlen

når den ruller på plads

under the sink

the neon sign says »DEATH?«

there's the

as if the ?

poetic
room

was needed

under vasken

neonskiltet siger »DØD?«

dér er

som om ?'et

det poetiske
rum

var nødvendigt

30 body
guards

half a day moon

around
his
words

in late November

a poet denounces
Islamic hypocrisy

everything is halved

30 body
guards

en halv dagsmåne

omkring
hans
ord

sidst i november

en digter
tager afstand fra
islamisk hykleri

er alting halvt

passing
the sun
up close

*errara
humanum
est*

an iceberg

I exit meditation

of possible
ancestors

as a hedgehog

passerer
solen
tæt på

*errare
humanum
est*

et isbjerg

*jeg kommer ud
af meditationen*

af mulige
forfædre

som et pindsvin

in a day
of dusk

*the half-life
of facts?!*

I manage
to catch up

*in the future
we might talk about*

with my
echo

the Big Oops!

i løbet
af en tusmørkedag

*fakta har
en halveringstid?!*

når jeg at
komme i trit

*i fremtiden taler vi
måske om*

med mit
ekko

Big Oops!

sore throat
(and cold feet)

*settled half a window
apart*

however
evident

to sleep away the winter?

entropy is
hard to swallow

two (hungry?) spiders

ondt i halsen
(og kolde fødder)

i hver sit hjørne

uanset
hvor indlysende

for at sove vinteren væk?

er entropien
svær at sluge

to (sultne?) edderkopper

gurgling
kitchen
sink

sore throat

now the media

*in a fever dream
I'm puzzled*

want
named
storms

*by the door
in a black
hole*

klukkende
køkken
vask

ondt i halsen

nu vil medierne

*i en feberdrøm
undres jeg*

ha' storme
med navne

*over døren
i et sort
hul*

"I'm not
biting"

*still delicious
(if you like that stuff)*

Bodil
(the name
of the storm)
howls

the marzipan hearts

and tries
to start
an argument

from last Christmas

“jeg bider
ikke på!”

*stadigt lækre
(hvis man kan lide
den slags)*

Bodil
(stormens navn)
hyler

marcipanhjerterne

og forsøger
at starte
et skænderi

fra sidste jul

phantosmia

in the land of my birth

I smell
coffee
and cloves

I cram a sky-full of stars

by
the fallen
tree

into a looking glass

phantosmia

i mit fødeland

jeg kan
lugte kaffe
og nelliker

*propper jeg
en himmelfuld stjerner*

ved
det faldne
træ

ind i et spejl

»I know
of a lark's nest«

it's the small steps

the song in my head
before I wake up

*grind the coffee
before pouring on
water*

in a lark-less
winter

*3900 lightyears
from Canis Majoris*

»Jeg ved
en lærkerede«

det' de små skridt

sangen i mit hoved
før jeg vågner

*mal kaffen
før du hælder
vand på*

i en lærkeløs
vinter

*3900 lysår
fra Canis Mojoris*

it's a joke

this mystifying mist

this
December
light

I'm not sure it's not

I'm almost certain
the photons
have SAD

eternal

det' en joke

denne mystificerende dis

det her
december
lys

*jeg er ikke sikker på
den ikke er*

jeg er næsten
sikker på
at fotonerne
har SAD

evig

December

in my cells

I emphasize
day in Monday

*a projection
of the universe*

to convince
myself

and a flute

december

i mine celler

jeg understreger
dag i mandag

*en projektion
af universet*

for at
overbevise
mig selv

og en fløjte

granddad's
birthday

*we abolished
the nobility
prerogatives*

the incense
I light

*instead we got
a political class*

is mostly
Dominican
tobacco

living in a bubble

farfars
fødselsdag

*vi afskaffede
adelens
fortrinsret*

røgelsen
jeg tænder

*i stedet fik vi
en politisk klasse*

er mest
dominikansk
tobak

der lever i en boble

longest
night

*adding darkness
to the salad*

someone
I know

before this door

is about to
set sails
for heaven

we're powerless too

længste
nat

*putter mørke
i salaten*

een
jeg kender

foran denne dør

er ved at sætte
kurs mod
himlen

*er vi også
magtesløse*

midwinter

an educated guess

now's
the time
to begin
thinking
about

*swans's
reflections*

sowing
swallow-seeds

*are
elephants*

midvinter

et kvalificeret gæt

nu er det
tiden
til at begynde
at tænke
på

*svaners
spejlbilleder*

at så
svalefrø

*er
elefanter*

growing
pains

Emmanuel!

the sky
becomes
red

hugging his favourite doll

before
nightfall

he talks to his demons

vokseværk

Emmanuel!

himlen
bliver
rød

*med sin yndlingsdukke
i favnen*

før
natten
falder

*taler han til sine
dæmoner*

close
to a hole
in the world

for whatever reason

I eat

(and I don't really care)

"English"
wine gums

*a blackbird sings
on a December
morning*

tæt på
et hul
i verden

af en eller anden grund

spiser jeg

(og egentlig er jeg ligeglad)

"engelske"
vingummier

*synger en solsort
en decembermorgen*

with
every
Planck
time

a gull

a year ends

barely distinguishable

without
a sound

from the sky

for
hver
Planck
tid

en måge

ender et år

*der knap nok
er til at skelne*

uden
en lyd

fra himlen

Other books by the author:

Penguins/Pingviner
122 haiku

Parallels/Paraleller

Threads/Tråde

The Paper Bell Lessons/
Papirklokkebelæringerne

Notes 10 11 -12/
Noter 10 11 -12

Like a Plane/
Some et fly

Noah's Eggs / Noahs æg

Sunday Afternoon/
Søndag eftermiddag

23.45

moon/måne

Beatitudes
Saligprisninger

K.I
haibun

K II
Conversations with a Ghost
Samtaler med et spøgelse
haibun

The Room / Værelset
Haibun

Some notes on “parallel” haiku

The idea of the “parallels” (or just parallel writing) rose from an email exchange with Grant Hackett about having more than one dimension - one layer of meaning, additional threads of poetry, more poems in one poem - in a single haiku (or haiku based poem) or poem-unit. He chose to “weave” his monostich poems in a horizontal line and separate them by either () or by a difference in types (normal and italics) and I chose to work with parallel poems (or parts of/in a poem) in a vertical form. As far as haiku can contain multiple layers due to its brevity (what could be named as its conceptual value as we can almost look at a haiku on a page in the same way as we look at a painting) it is also burdened with the “single moment” nature (rightly or wrongfully) thus holding a limited capacity for internal juxtapositions (usually one set). Western haiku (in as far as it’s sprung from the American observation of haiku) is also burdened with the “here and now” (made up) dogma and the notion that it in some degree is a Zen practise; or rather that the oneness of mind was necessary for a haiku to be a “real” haiku. This might be right for some Japanese writers in the past and of course you can choose to apply this to your own work, but it’s not a dogma nor a prerequisite and it doesn’t really reflect the reality of the everyday mind of most of us. Despite being a persistent myth it has been pointed out again and again that “Zennish” approach is one “invented” in the West and by a group of people focusing on one aspect of Japanese tradition and is not a prerequisite for writing haiku. (It may come as a chock, but you don’t even have to want to be Japanese to write haiku).

Neither does this aspect in any way reflect the reality of ordinary people leading ordinary lives from whence haiku ideally should arise.

At any given point in time we all have a multitude of “minds” or thoughts/ tracks of thought and this really stands out when we react to “outer” stimuli; when we come in contact with “the world”. Very few of us experience everyday happenings with a single mind, with just the one mind that is caught up in the process of experiencing. Our minds constantly scan for reference points in our personal “experience database” (all we’ve been through up till this point, our past and all knowledge we’ve acquired) and we rarely have one mind going about our daily lives unless, of course, we are under some kind of Zen training.

We all know this from our everyday life: we go to buy groceries and on the way we might think about eternity, family, what he or she said to us last night, we might get flashes from our childhood or youth ... and all kinds of thoughts, emotions, memories and association upon association not directly related to our walking to the shops. We might have a song in our

head, a slumbering feeling might be awakened by seeing something on our way, etc. We have a lot going on in our minds while observing (or engaging in) the world around us and a “parallel” is merely the acknowledgement of this fact and so it’s quite a bit away from “the pure (hypothetical) haiku-moment haiku”. None of us can write while “being in the moment” anyway, so why fake it? None of us can relay the “pure now and the aha moment” (represented in the haiku) without hindsight, reflection or non-attachment, so why bother pretending? I’ll repeat what I have said earlier: haiku must grow in and from our individual reality where we live, from what we do, what we’re part of culturally, historically and linguistically and how we each react to the world around us. Our reality is not only our material surroundings but also our interior reality: how we react to the “world” and what goes on inside us. If we fake it or try to “elevate” ourselves to a state of “poeticness” or “haikuness” seeking outside our real being present in the world in our time we detach our writing from it, and by doing so we drain haiku from substance. Haiku (and poetry in general) have this built-in “danger”. You have to be blind not to see how in mainstream haiku “situations of poetic beauty” are created for the sake of being “beautiful”, “poetic” and “deep” thus discarding the inherent power of haiku, the power to relay more than what comes across in the mere words themselves and by the power of suggestion to create or invoke deeper or wider connotations that rise within the reader based on his/her own experiences.

Ideally, the two parts (poems) of a “parallel” enable further juxtapositions (and the gap between these juxtapositions is where the reader can enter and where the genius of haiku really arises) and together they create (hopefully) a third poem, a synthesis of the two. Often they can be read vertically and horizontally thus creating a multitude of readings. This, of course, creates more interpretations and more opportunities for the reader and to some degree is a truer expression of the writer’s mind in a given situation. The question is if that is relevant ...

Again: basically my “parallels” are two simultaneous instances, two trains of “thought”, in juxtaposition with each other while often with their own juxtaposition. Not all are strictly haiku but of a haiku-like character. Sometimes a form like the narrative “cherita” (a form invented by Ai Li consisting of a one-line, a two-line and a three-line verse) is used as to put two “narratives” together, sometimes prose is used in a sort of “haiku”. Other short forms might be used as well. Longer forms would make the parallel as “form”/construction redundant.

When it comes down to it, the division of “outer” and “inner” world is an illusion. We are part of everything and everything is a part of us. We cannot be in the world (living) without acting in the material (outer) world; what we do will colour it and it will shape us. “Parallels” are merely an exploit

into our being in the world and what the world is in us and it transcends all borders between inside and outside. My writing of “parallels” is based on haiku, though some single tracks (the poems in the poem) might not be haiku as such. But what I strive to uphold is the soberness of haiku, the implicated and suggestive nature of haiku poetry not spelling out the explicit (private) emotional. I lay out a track of bread crumbs and the reader must supply the rest.

Højby, Denmark

Johannes S. H. Bjerg

Nogle tanker omkring "parallel" haiku

Ideen om "parallel" (eller blot parallel digtning) groede ud af en samtale via email med Grant Hackett (amerikansk digter, som udelukkende skriver en-linje digte med sit eget kendetegn, som består i at digtets led er adskilt af et dobbelt kolon "::<") om, at have mere end én dimension - eet meningslag, flere digteriske tråde, flere digte i eet digt - i et enkelt haiku (eller haikubaseret digt) eller "digt-enhed". Han valgte at væve to af sine en-linje digte (han kalder dem "monostich(s)" eller "monostich poems") horisontalt og adskille dem ved enten en forskel i typografi (normal vs kursiv) eller med (), og jeg valgte at arbejde med parallelle digte eller dele af digte (eller dele inde i digtet) i en vertikal form. For så vidt som haiku kan indeholde mange lag på grund af den korte form (det, der kunne kaldes dets konceptuelle værdi, idet vi kan betragte (se på) et haiku næsten som vi ser på et maleri), er det også "bebyrdet" med fokuseringen på "et enkelt øjeblik" (berettiget/uberettiget) og har således i sig en begrænset kapacitet for "modstillinger" ("juxtaposition" er det engelske ord, der betegner modstillingen af et (flertal af) haikus to billeder); sædvanligvis eet sæt. Vestlig haiku (for så vidt, den er udsprunget af den amerikanske opfattelse af haiku, som den har udviklet sig siden 1950'erne) er ligeledes bebyrdet med opfattelsen af "her og nu"-dogmet (konstrueret, postuleret) og den opfattelse, at haiku i en eller anden grad er en zenpraksis; eller rettere, at en sindets enhed, et fokuseret, rensat sind, er nødvendigt for at et haiku kan være "et rigtigt" haiku. Dette kan være rigtigt for nogle japanske forfattere i fortiden, og selvfølgelig kan man vælge, at bruge zen som udgangspunkt eller redskab i eens eget arbejde, men det er ikke et dogme eller en forudsætning, og det afspejler slet ikke virkeligheden for det hverdagssind, de fleste af os har. Udover at være en vedholdende myte, er det gentagne gange blevet vist, at den "zenagtige" tilgang til haiku er "opfundet" i vesten af en gruppe mennesker, der fokuserede på dette ene aspekt af japansk tradition og det er ikke en forudsætning for at skrive haiku. (Det kan komme som et chok, men man behøver faktisk ikke engang at ønske, man var japaner, for at skrive haiku).

Ejheller afspejler dette aspekt på nogen som helst måde virkeligheden i almindelige menneskers almindelige virkelighed, hvorfra haiku ideelt set (og helst) skulle komme.

På ethvert givet tidspunkt har vi alle "flere sind" eller tanker/spor af tanker, og denne virkelighed bliver klar, når vi reagerer på "ydre stimuli"; når vi kommer i kontakt med "verden". Meget få af os oplever hverdagens

hændelser med en "sindets enhed", med dette ene sind (opmærksomhed) fuldt optaget af selve processen af at opleve, at handle. Vore sind scanner uophørligt efter referencepunkter i vores "oplevelsesdatabase" (alt, vi har været igennem frem til dette tidspunkt, vores fortid og al viden, vi har tilegnet os), og vi har sjældent "et samlet sind" i hverdagens trummerum med mindre, selvfølgelig, vi undergår en eller anden form for zentrering. Vi genkender alle dette fra vores hverdagsliv: vi går i byen for at købe ind og på vejen kan vi f.eks. komme til at tænke på evigheden, familien, hvad hun eller han sagde i går aften, vi ser måske løsrevne billeder fra vores barn- eller ungdom ... og alle mulige slags tanker, følelser, erindringer og association på association, der tilsyneladende ikke er forbundet med netop at gå på indkøb. Vi har måske en sang i hovedet, en slumrende følelse kan måske blive vækket til live af noget, vi ser på vejen o.s.v. Der foregår altid meget i vore hoveder, når vi observerer - eller engagerer os i - verden omkring os. En "parallel" er blot en accept af dette faktum, og som sådan er den temmelig langt fra "det rene (hypotetiske) haiku-øjeblik". Ingen af os kan alligevel skrive uden eftertanke, refleksion eller ikke-tilknytning, mens "vi er i øjeblikket" (som beskrevet i haikuet), så hvorfor bruge energi på at lade som om? Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt før: haiku må gro ud af og i den individuelle virkelighed, vi hver især lever i, fra det vi gør, hvad vi er en del af rent kulturelt, historisk og sprogligt, fra hvordan vi hver især reagerer på "verden" og hvordan den påvirker os. Vores virkelighed er ikke kun vore fysiske, materielle omstændigheder men også det, der findes inde i os. Hvis vi forestiller os eller prøver at "løfte" os selv til "en digterisk sfære" eller "haiku-hed" og søger udover, væk fra, vores virkelige væren tilstede i verden (sådan som vi nu engang er det), løsriver vi vores skrivning fra den (virkeligheden), og således dræner vi haiku for dets substans. Haiku (og poesi i al almindelighed) har den indbyggede "fare". Man skal være blind for ikke at se, hvordan der mainstream haiku kreeres "situationer af poetisk skønhed" bare for, at det skal være pænt, poetisk og "dybt" og således tilsidesættes haikus iboende kraft og styrke, styrken til at formidle mere end det, der fremgår af ordene selv, kraften, der ligger i at antyde eller vække dybere eller bredere overtoner, der opstår i læseren baseret på hans/hendes egne oplevelser.

Ideelt giver de to dele (digte) i en "parallel" muligheder for flere "modstillinger" (og mellemrummene mellem modstillingerne er dér, hvor læseren kan komme ind og hvor det særligt geniale ved haiku sker) og tilsammen danner de (forhåbentlig) et tredje digt, en syntese af de to. Ofte kan de også læses horisontalt og således opstår der flere læsninger af samme "parallel". Dette giver selvfølgelig mulighed for flere fortolkninger ligesom læseren

også er friere stillet, og denne struktur er i nogen grad et mere sandfærdigt udtryk for forfatterens sind i et givet øjeblik. Spørgsmålet er så, om det er relevant ...

Igen: mine "parallelleler" er to samtidige øje-blikke, to tankespor, to "hvad sker der omkring mig og i mig på dette tidspunkt" stillet overfor hinanden og med deres egne indbyggede modstillinger. Ikke alle er "haiku", men af en haiku-agtig karakter. Nogle gange anvender jeg en for som den narrative "cherita" (en form skabt af Ai Li bestående af et vers på en linje, et vers på to linjer og et på tre linjer) for at sætte to narrativer overfor hinanden. Andre korte former kan anvendes. Længere former vil gøre "parallellelen" som form/konstruktion overflødig.

Når det kommer til adskillelsen af "ydre" og "indre" verden, er det en illusion. Vi her en del af helheden og helheden er en del af os. Vi ikke kan være i verden (leve) uden at handle i den ydre (materielle) verden, og det vi gør, vil farve den og den vil forme os. "Parallellelerne" er blot en udforskning af, at være tilstede i verden og hvordan, den er tilstede i os, og de transcenderer alle grænser mellem ydre og indre. Mine "parallelleler" er baseret på haiku skønt nogle spor (digte i digtet) ikke er haiku som sådan. men hvad jeg bestræber mig på at overholde, er haikuens nøgternhed, det implicitte, det antydende og ikke det eksplicitte (private) følelsesmæssige. Jeg lægger et spor af krummer, og så må læseren selv komme med resten.

Højby, Danmark
november 2013

Johannes S. H. Bjerg

